

JITTE

ISSN : 2149 - 4495

Cilt 12, Sayı 2 (Volume 12, Issue 2), 2023

ÖĞRETİM TEKNOLOJİLERİ VE ÖĞRETMEN EĞİTİMİ DERGİSİ

JOURNAL OF INSTRUCTIONAL TECHNOLOGIES & TEACHER EDUCATION

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/jitte>

ÖĞRETİM TEKNOLOJİLERİ VE ÖĞRETMEN EĞİTİMİ DERGİSİ
JOURNAL OF INSTRUCTIONAL TECHNOLOGIES & TEACHER EDUCATION

Cilt 12, Sayı 2 (Volume 12, Issue 2), 2023

Sahibi / Owner: Karadeniz Teknik Üniversitesi
Baş Editör / Editor in Chief: Dr. Muhammet BERİGEL
Yayın Editörü / Publisher Editor: Dr. Ekrem BAHÇEKAPILI
Yardımcı Editörler / Co-Editors: Dr. Ekrem BAHÇEKAPILI
Dr. Merve YILDIZ
İngilizce Dil Editörleri / English Language Editors: Arş. Gör. Tuncer AYDEMİR
Türkçe Dil Editörleri / Turkish Language Editors: Dr. Asiye Mevhibe COŞAR
Mizanpaj Editörü / Layout Editor: Dr. Merve YILDIZ
Teknik Editör / Technical Editor: Dr. Merve YILDIZ

Dizinlenmektedir / Indexed in: ASOS İndeks
Eurasian Scientific Journal Index
Google Scholar
Index Copernicus
Türk Eğitim İndeksi

2012 yılında yayınlanmaya başlanan Öğretim Teknolojileri ve Öğretmen Eğitimi Dergisi, yılda iki sayı olarak yayınlanmaktadır.

The Journal of Instructional Technologies and Teacher Education (JITTE), which commenced its publication in 2012, is published as two issues per year.

İletişim Bilgileri / Contact Information

İnternet Adresi / Web Adress: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jitte>
E-Posta / E-Mail: jitte@ktu.edu.tr
Telefon / Phone: +90 462 377 18 10
Adres / Adress: Karadeniz Teknik Üniversitesi, Uzaktan Eğitim Uygulama ve Araştırma Merkezi, 61300 Ortahisar, Trabzon/Turkey

Yayın ve Danışma Kurulu / Publication and Advisory Board

Dr. Abdullah KUZU
Dr. Adile AşkıM KURT
Dr. Ali Sabri İPEK
Dr. Atilla ÇİMER
Dr. Bülent GÜVEN
Dr. Engin KURŞUN
Dr. Ersun İŞÇİOĞLU
Dr. Fahriye ALTINAY AKSAL
Dr. Gabriela NEAGU
Dr. Gökmen DAĞLI
Dr. Mohammed JEMNI
Dr. Nedim ALEV
Dr. Nevzat YİĞİT
Dr. Ramesh SHARMA
Dr. Selçuk KARAMAN
Dr. Yasemin GÜLBAHAR GÜVEN
Dr. Zehra ALTINAY GAZİ

Hakem Kurulu / Reviewer Board

Dr. Hatice ÇİRALI SARICA
Dr. Tarık TALAN

İçindekiler / Table of Contents

Derleme Makaleleri / Review Articles

TÜRKİYE'DE FARKLI ÖĞRETİM SEVİYELERİNDE UYGULANAN DİJİTAL HİKÂYE ANLATIM ÇALIŞMALARININ ÖĞRENCİ EĞİTSEL ÇIKTILARINA ETKİSİ: BİR LİTERATÜR ÇALIŞMASI / THE EFFECTS OF DIGITAL STORYTELLING PRACTICES APPLIED AT DIFFERENT LEVELS OF EDUCATION IN TURKEY ON STUDENT EDUCATIONAL OUTCOMES: A LITERATURE REVIEW <i>Ünal ARSLAN, Hasan ÇAKIR</i>	31-44
--	-------

Doi: <https://doi.org/10.51960/jitte.1286167>

Makale Türü/Article Type: Derleme/Review Article

Makale Geçmişi / Article History

Alındı/Received: 20.04.2023

Düzeltilme alındı/Received in revised form: 22.08.2023

Kabul edildi/Accepted: 04.10.2023

TÜRKİYE'DE FARKLI ÖĞRETİM SEVİYELERİNDE UYGULANAN DİJİTAL HİKÂYE ANLATIM ÇALIŞMALARININ ÖĞRENCİ EĞİTSEL ÇIKTILARINA ETKİSİ: BİR LİTERATÜR ÇALIŞMASI

Ünal ARSLAN¹, Hasan ÇAKIR²

Özet

Bu çalışma, Türkiye’de tüm eğitim seviyelerinde dijital hikâye anlatım (DHA) çalışmalarının kullanıldığı araştırmalarda öğrenci eğitsel çıktılarına ilişkin literatür taramasının bulgularını doküman incelemesi yöntemi ile sunmaya çalışmaktadır. Buradaki temel amaç, DHA yöntemini içeren araştırmalarda öğrencilerin öğrenme çıktıları üzerindeki etkilerini çeşitli açılardan araştırmaktır. Ayrıca, bu araştırmada; araştırma konu alanları, yayın yılı, yayın sayısı, araştırmaların uygulandığı eğitim seviyesi düzeyi gibi başka faktörler de vardır. Bu doğrultuda ERIC, Google Akademik, EBSCO ve YÖK Ulusal Tez Merkezi dijital veri tabanları kullanılarak, içeriğinde dijital hikâye veya dijital öykü kavramlarının geçtiği, eğitim-öğretim alanında eğitsel çıktılara doğrudan ya da dolaylı olarak değinen 1113 araştırmaya ulaşılmış ve ilk etapta 179 araştırma ve nihai olarak eğitsel çıktılara tesir eden 108 çalışmaya indirilerek konu üzerinde son sekiz yılda (2014-2022) yapılmış çalışmalar incelenmiştir. Sonuçlar, DHA yöntemi etkinliğinin avantajının olumlu yönde olduğunu ve eğitsel çıktılara fayda sağladığını göstermektedir. İnceleme ayrıca, DHA yönteminin eğitsel alanda kullanımı hakkında faydalı etkili bir rol sağladığını da ortaya çıkarmıştır. DHA’nın öğrenme ortamlarında uygulanmasının önündeki temel ve ortak bazı engellerin tasarım sürecinin planlı bir şekilde sunulması, öğrenciler için ilgili ortam ve imkanların genişletilmesi, bu konuda öğretmenlerin de eğitim alması, dijital hikâye yazılımlarının kullanıcı dostu olmasını ve öğrencilere buna yönelik uygulamalı dersler verilmesi gerekliliklerini de ayrıca ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital hikâyecilik, dijital öykü, eğitsel çıktı, eğitim ve öğretim, alanyazın incelemesi

¹ Gazi Üniversitesi, arslanunal@gmail.com, ORCID: 0009-0003-2780-8587

² Gazi Üniversitesi, hasanc@gazi.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4499-9712

1. Giriş

Hikâyecilik; birçok eğitimci için farkında olarak ya da olmayarak başvurulmuş önemli bir eğitim aracıdır. Bunun temel sebebi insanların hikâyeler yoluyla karmaşık fikirler, kavramlar ya da bilgileri bir zemine oturttukları daha kolay anlaşılabilir bir şekilde yeniden inşa edebilmesidir. Aynı zamanda hikâyecilik kavramı, hikâye anlatımı anlamına da geldiği için dijital hikâyecilik bütünsel bir yapıyı ifade etmek için kullanılabilir. Dijital hikâyecilik ise geleneksel hikâyecilik anlatımının teknolojiyle aynı potada eritilip içinde bulunduğumuz çağa uyarlanmış halidir. Çoklu ortam araçlarını kullanarak öğrencilerin herhangi bir konuda otantik öğrenmeler deneyimlemesine fırsat verir (Kearney & Schuck, 2006). Dijital hikâyenin kullanım biçimi ve kendisine atfedilen anlamları bakımından çeşitlilik göstermesi sebebiyle onu dijital hikâyecilik olarak adlandırmak ve daha geniş bir perspektif üzerinden tanımlamak yanlış olmayacaktır. Aynı zamanda çeşitli araştırmalarda bu kavram “dijital hikâye” olarak kendini gösterirken kimi zaman “dijital öykü” olarak karşımıza da çıkmaktadır. Bu açıdan araç, teknik, yöntem, deneyim ve uygulama olarak araştırmalara konu olan ve çeşitli şekillerde kullanılan dijital hikâyecilik kavramının kullanılması ile bu araştırma çeşitli alanlarda yapılan araştırmaları içeren bir literatür çalışması olduğu için daha kapsayıcı olacaktır.

Dijital hikâyecilik öğretim ortamlarında farklı şekillerde kullanılabilir. Dijital hikâyeler kimi zaman öğrenciler tarafından kullanılırken kimi zaman öğretmenlerin herhangi bir konuda merak uyandırmak, beyin fırtınasına olanak tanımak ya da ilgili konu içeriğini doğrudan aktarmak gibi sebeplerle ele aldıkları bir öğretim aracıdır (Robin, 2006). Dijital hikâye yöntemi öğrencilerin gerek beceri geliştirmelerine gerekse günümüz beceri setlerini yeterliliklerine katarak öğrenmeye karşı arzularını yükselten bir yöntemdir (Morgan, 2014). Görüntü, ses ve animasyonların ortaklaşa kullanımıyla birleşen metinler bu yöntemle kişilere sunulur (Foley, 2013). Ayrıca farklı ders kazanımlarının aynı potada eritilmesine imkân sağlayan bu yöntem, öğrencilere kendilerini keşfedebilecekleri ve birçok beceri alanı geliştirebilecekleri bir fırsat sunmaktadır.

Şüphesiz teknolojinin gelişmesi ile birlikte dijital araçlar ve bu araçların eğitimde kullanımı artış göstermiştir. Bilgiye erişimin kolaylaşmasına rağmen bunun araştırılması, sorgulanması ve yeniden yapılandırılması gerekliliği eğitimde dijital araçlara olan ihtiyacı arttırmıştır. Bu anlamda dijital hikâye anlatımı (DHA) yöntemi eğitim alanında da sıkça görüldüğü gibi farklı alanlarda da kendisini göstermektedir. DHA yönteminin gelişim süreci incelendiğinde teknoloji ve hikâyeciliğin birbirinden ayrılmaz parçalar olduğu daha net anlaşılmaktadır. 1990'ların ortalarında Kaliforniya'da dijital teknolojilerdeki patlama, sıradan insanların bile kullanabileceği multimedya araçlarının geliştirilmesiyle sonuçlanmıştır (Jamissen, Hardy, Nordkvelle, & Pleasants, 2017).

Bu gelişmelerde göz önünde bulundurulduğunda dijital hikâyecilik kavramının en tanınmış öncülerinden biri olan Joe Lambert, önce San Francisco'da (San Francisco Center for Digital Media) daha sonra Berkeley'de, kâr amacı gütmeyen topluluk sanatları kolektifi olan Dijital Hikâye Anlatım Merkezi'ni (Center for Digital Storytelling: CDS) Kaliforniya'da; disiplinler arası sanatçı ve medya yapımcısı olan Dana Atchley ve Nina Mullen ile 1994 yılında kurmuşlardır (StoryCenter, t.y.). CDS, 1990'ların başından beri, hikâyeleştirilmiş metin ve dijital medya araçlarının birleşimi yoluyla kişisel anlatıların yaratılması ve paylaşılmasında gençlere ve yetişkinlere yardımcı olan bir merkez olarak ortaya çıkmıştır. Bu merkez 1998'de San Francisco'dan Berkeley'ye taşınıp Dijital Hikâye Anlatım Merkezi olmuştur ve 2015'te organizasyon kısaca StoryCenter adını almıştır. StoryCenter, dünya çapında bine yakın kuruluşla çalışmış ve yüzlerce atölyede on beş binden fazla kişiye hayatlarından hikâyeler paylaşmaları için eğitim vermiştir. Tüm bu çalışmaların yapısı incelendiğinde topluluğun disiplinler arası çalıştığını söylemek güç değildir. Çünkü topluluk aktivistlerin, eğitimcilerin, sağlık ve insan hizmetleri kurumlarının, iş profesyonellerinin ve sanatçıların değişim yaratmada kişisel sesin gücü hakkında düşünme biçimini değiştirmelerine yardımcı olmuş ve onlara farkındalık sağlamıştır. Bu nedenle dijital hikâyeciliğin doğası ve ortaya çıkışı göz önüne alındığında bu aracı eğitimde disiplinler arası olarak kullanmak isabetli bir tercih olacaktır.

Dijital hikâyecilik yönteminin ve disiplinler arası yaklaşımın problem çözmeye yönelik dinamikleri benzerlik gösterdiği için bir arada kullanılabilirler. Disiplinler arası yaklaşım yönteminin uygulandığı derslerde, konu alanına dâhil gerçek problemler seçilir, sonrasında çeşitli çözüm yolları üzerinde beyin fırtınası yapılır ve öğrencilere çözüm fırsatları sunulur. Bu yüzden gerek bireysel çalışma gerekse iş birliğine dayalı çalışma gruplarıyla öğrencilerin farklı ve çeşitli kaynakları kullanarak bilgiyi araştırmaları teşvik edilir (Crocker, 1996; Spelt, vd. 2009; Taylor, 2018).

Temelde eğitimci kişilere en önemli katkısı karmaşık sorunlara çözüm bulma yeteneğini geliştirmesidir. Hikâye anlatımının önemli işlevlerinden biri de şüphesiz karmaşık ve dağınık tecrübeleri anlamlı yapılar hâline getirmesidir. Özellikle somut işlem dönemindeki çocukların bilgiyi basit ve anlaşılabilir düzeyde algılayabilmesi için, kolay, uygulanabilir ve anlamlı yöntemler bulunması gerekmektedir. Hikâyeler aracılığıyla anlatılan karmaşık bir olay, onların renkli dünyasını harekete geçirebilir ve bu gerek motivasyonlarına gerekse anlamlı öğrenmelerine olanak sağlar (Turgut & Kışla, 2015). Dijital hikâye anlatımı yöntemi ise hâlihazırda insanlığın herhangi bir olayı ya da durumu daha somut ve anlamlı hale getirmek için kullandığı hikâyeciliğe gelişen teknoloji ile yeni bir boyut getirmesi olarak görülebilir. Başka bir deyişle dijital hikâyecilik, medyayı dijital olanaklarla ele alıp hem yenilikçi öğretme ve öğrenme durumlarını birleştirir hem de bu sayede sağladığı fırsatlarla yararlı bir eğitim aracı olarak kullanılabilir (Dakich, 2008; Robin, 2008). Dijital hikâyecilik yöntemi, multimedya öğeleri olan işitsel, görsel ve

yazılı unsurları bir arada kullanarak öğrencilerin eğlenerek öğrenmesini amaçlayan bir yöntemdir (Demirbaş ve Şahin, 2020). “Dijital hikâyeciliğin özündeki amaç, değer ve inançları meydana getirirken, şimdiki zamanla geleceği biraraya getirebilecek bir tasarı ve aktarım birlikteliği oluşturmaktır” (Chung, 2007, s.17).

Bu bağlamda dijital hikâyelerin öneminin altını çizmek adına Bran (2010) eğitsel DHA yöntemi kullanımının faydalarını şu şekilde ifade etmiştir;

- Öğrencilerin dünyayı algılamaları ve keşfetmelerine olanak sağlarken onunla iletişim halinde olmasını da sağlar. Bu sayede öğrenciler dünyayla duygudaşlık kurarken, kendi seslerini bulmalarına da fırsat yaratılır.
- Öğrenciler bu özgün yöntemle gerek bilgilerini gerekse yeteneklerini geliştirirler.
- Öğrenciler dijital hikâyeye yazma ve oluşturma sürecinde ilgili konu alanını daha yakından inceleme fırsatı bularak konuya ilişkin organik bağ kurma imkânı yakalarlar.
- Gerek hikâyeyi izleyen gerekse yazan için ilgi çekici bir süreçler bütündür.
- Bu yöntemle hem alan bilgisi gelişip çeşitlenirken hem de 21. yy. yeterliliklerinin gelişimi sağlanır.

Videoların, resimlerin, yazılı ve sesli anlatımların, arka plan müzikleriyle harmanlanarak hikâyeleştirilmesiyle sanatsal bir yapı haline gelen dijital hikâyeler, bu sayede içeriklerine duygusal etki alanı kazandıran bir bütünü temsil ederler (Kearney, 2011). Çeşitli kaynaklar çeşitli şekilde ifade etmesine karşın bir dijital hikâyeye ortalama 2-3 dakikalık bir süreye sahip olmalı yani genel bir ifadeyle beş dakikadan kısa olmalıdır (Lambert, 2013). Ortalama 15 resim ve takriben 250-300 kelimedenden oluşan bir senaryo yapısı dijital hikâyelere uygun görülmektedir (Hartley&McWilliam,2009; Gravestock&Jenkins,2009). Günümüzde dijital hikâyecilik anlatım yöntemi sinema, edebiyat, müzik gibi sanat dalları ile birlikte oyun, reklam, sosyal medya, yazılım gibi sektörlerde de kullanılan dijital hikâyeciliğin eğitsel materyal tasarlamada önemini tekrar gündeme getirmiştir. Bu bakımdan dijital hikâyeciliğin günlük yaşamımızda yeri büyüktür. Birbirinden farklı ve çeşitli alanlarda kullanılması disiplinler arası bir ortak paydaya sahip olduğunu göstermektedir. Bu yüzden dijital hikâyeye anlatımı yöntemi alanında disiplinler arası çalışmaların sayısı da artış göstermektedir. Öte yandan DHA yöntemi kullanılarak yapılan çalışmaların belirli alanlarda kümelenmemesi gerektiği için disiplinler arası yaklaşımdan yararlanmak faydalı olacaktır.

Disiplinler arası öğretim yaklaşımı, yapılandırmacı yaklaşımın temel dinamiklerini esas alır. Bu sayede bilgiler arası bağ kurmanın olanakları, bilgiler arası ilişkiler kurulması ve bütünlük sağlanması amaçlanır. Bu bilginin tekrar yapılmasına, tekrar yorumlanmasına ve bu sayede gelişmesine imkân sağlar. Burada önemli olan bu yapıyı sağlam kurgulamaktır ve bu anlamda bazı önemli noktalara dikkat edilmesi gerekmektedir:

- Önceden belirlenmiş bilgi yapılarından yararlanırken bu yapılar kapsamında değerlendirmeler yapma
- Ölçütleri mantıklı, uygulanabilir ve pratik olarak belirleyerek konuların seçimini dikkatli yapma
- Öğrenim için belirlenmiş çerçevenin test edilmesi ve ilgili disiplinler arası öğretim ekibinin bu konuda kararlılık göstermesi (Alkan & Kurt, 2014, s.22).

Bu noktada disiplinler arası öğretim yaklaşımı, dijital hikâyeye anlatımı ile doğrudan benzer alanlarla etkileşim halindedir. Bir plan dahilinde belirlenmiş bilgilerin kazanımlara göre değerlendirilmesi, farklı zekâ alanlarının gelişimine etkisi, ölçülebilir/uygulanabilir olması ve konuların bu doğrultuda seçimi ile yapılandırmacı yaklaşımın temel dinamikleri ortak paydada bulunduğu için DHA'nın disiplinler arası öğretim yaklaşımı kapsamında kullanımı birbirine entegre şekilde çalışmasına olanak sağlayacaktır.

Disiplinler arası öğretimde ortaya konulan bütüncül yaklaşım, öğrenenlerin farklı disiplinler arası iletişim kurmasını sağlamaya yöneliktir. Sınırların ortadan kaldırılarak farklı disiplinlerin bilgi ve becerilerinin ilişkilendirilmesine imkân tanıyan temalar, öğrencilerin zekâ alanlarını daha efektif kullanmasına olanak sunmaktadır (Saban, 2004, s.73).

Bunu bir örnekle somutlaştırmak gerekirse Williams, Julian ve Roth, ve diğerlerinin (2016, s.23) disiplinler arası üzerine yapmış olduğu “Vaka Çalışması: Kilo Vermek İçin Yemek Yemeyi Durdurmalı mı? (Case Study: Stop Eating to Lose Weight?)” adlı çalışmada beslenme ve fiziksel aktivite üzerine disiplinler arası modelleme etkinliği hazırlanmıştır. Bu etkinliğin ilk bileşeni, en sevdiği kıyafetlerine sığamayan 14 yaşındaki Mary'nin durumu olarak sunulmuştur. Öğrenciler daha sonra “Yemekten vazgeçmek kilo vermek için doğru yöntem mi?” şeklindeki genel soruyu düşünerek, anlamlı ve istatistiksel olarak doğru bir şekilde yanıtlamak için sorunun düzeltilmesi gerektiğini çabucak kavramışlardır. Soruyu kendi yöntemleriyle geliştiren öğrenciler, beslenme ve ayrıca fiziksel aktivite ile ilgili verilere ihtiyaç olduğunu görmüşlerdir. Gıda tüketiminin nasıl hesaplandığına ilişkin bir sınıf tartışmasının ardından, bir hafta boyunca beslenme ve fiziksel aktiviteleriyle ilgili bir anketi isimsiz olarak doldurmak için evde aileleriyle birlikte çalışmayı kabul etmişlerdir. (Williams, Julian & Roth, 2016, s.23-24)

Bu çalışmadan da görüleceği gibi öğrenciler gerçek hayat problemi üzerine araştırmalar yapmış ve kendi başına öğrenmeler gerçekleştirmiştir. Ayrıca bunu yaparken farklı zekâ türlerini devreye sokan öğrenciler süreci etkin öğrenme sağlayarak gerçekleştirmiş ve kendi dünyalarına ait problemi keşfederek, ders kaynakları dışında araştırmalar yaparak, konular arası ilişkiler kurmayı destekleyen esnek bir programın farkına varmışlardır. Benzeri yaklaşımlarla öğrenciler 21.yüzyıl öğrenci becerileri için P21 çerçevesi (Partnership for 21st Century Skills, 2009) kazanımlarına da erişmiş olacaklardır.

2. Araştırmanın Amaç ve Önemi

2014-2022 yılları arasında yapılmış dijital hikâye çalışmalarında öğrenci eğitsel çıktıları üzerine yapılmış araştırmalar incelendiğinde DHA yönteminin birbirinden farklı alanlarda çalışmalar üzerine çeşitlilik gösterdiğini fark etmekteyiz. İlgili yıl aralığının seçiminde temel kriter, alanyazın içeriğinde dijital hikâye ya da dijital öykü kavramlarının geçtiği çalışmaların 2014 yılından önce yapılmış olmasına karşın 2014 yılı itibari ile çeşitlenmeye başlamasının ve artışa geçmesinin gözlenmesidir. Eğitim, sağlık, teknoloji, dilbilim, sinema gibi farklı alanlarda yapılan DHA çalışmalarının içerikleri incelendiğinde disiplinler arası nitelikleri, eğitim alanında kullanım alanları, eğitsel çıktı ve etki alanlarına göre birbirinden farklı çalışmalara yer verildiği görülmektedir. Bu araştırmanın genel ekseninde DHA yönteminin eğitsel çıktılarına ve öğrenenlere etkilerine dair içeriğe sahip çalışmalara yoğunlaşılmıştır.

Bu araştırmanın amacı; dijital hikâye anlatımı yönteminde öğrenci eğitsel çıktıları üzerine odaklanan çalışmaları incelemektir. Araştırmanın amacı doğrultusunda, içeriğinde dijital hikâye veya dijital öykü kavramlarının geçtiği, eğitim-öğretim alanında eğitsel çıktılara doğrudan ya da dolaylı olarak değinen 1113 araştırmaya ulaşılmıştır. Bu veriler ilk etapta 179 araştırma ve nihai olarak eğitsel çıktılara tesir eden 108 çalışmaya indirilerek konu üzerinde son sekiz yılda (2014-2022) yapılmış çalışmalara elektronik veri tabanları kullanılarak ulaşılmaya çalışılmıştır.

Araştırma kapsamında alanyazın incelenirken daha önce Bahadır, Tüfekci ve Çakır'ın (2021) da sözünü ettiği birkaç doküman incelemesi olarak; Turgut ve Kışla'nın (2015) dijital hikâye anlatım yöntemini konu alanı bakımından, Talan'ın (2019) dijital hikâye anlatım yöntemini ilgili çalışmaların yönetsel eğilimleri ve çıktıları bakımından, Şimşek vd.'nin (2018) ise DHA yöntemi ile ilerleyen çalışmalarda süreç ve çalışmaların yürütülme şekilleri bakımından doküman incelemesi yaptığı anlaşılmıştır. Ayrıca Bilici ve Yılmaz (2021) tarafından hazırlanmış "Eğitsel Dijital Öykü Çalışmalarında Araştırma Eğilimleri: 2008-2019" adlı çalışma, De Jager, Fogarty, Tewson, Lenette ve Boydell (2017) tarafından hazırlanmış "Araştırmada dijital hikâye anlatımı: sistematik bir inceleme" adlı nitel rapor, Şimşek, Usluel, Sarıca ve Tekeli'nin (2018) "Türkiye'de eğitsel bağlamda dijital hikâye anlatımı konusuna eleştirel bir yaklaşım" adlı çalışma ve Wu & Chen'in (2020) "Eğitsel dijital hikâye anlatımı üzerine sistematik bir inceleme" si durumu çeşitli açılardan ele almıştır. Fakat bu çalışmalardan hiçbiri dijital hikâye anlatımı yöntemini disiplinler arası öğretim bağlamında incelememiştir. Öyle ki bu araştırmada da gözlemlenen dijital hikâyeciliğin eğitimde kullanımının son yıllarda artmış ve öğrenciyi temel alan bir yenilik olması ile dijital hikâye yöntemini odağına alan yayın sayısının son yıllarda hızlı artışı ve buna bağlı olarak bu yöntemle ilgili güncel çalışmalara daha fazla ihtiyaç gerektiği gözlemlenmektedir.

Bu araştırmanın alanyazın taraması kapsamında 108 çalışma incelenmiş, makale ve tezlerden oluşan bu seçkide (EK-1) dijital öyküleme yönteminin eğitsel çıktılarına odaklanılmıştır. Öte yandan dijital hikâyelerin disiplinler arası yönünü de kapsayan araştırma seçkisinin çerçevesi; eğitsel alanlar, yöntemler, kullanılan teknolojiler, öğrenci kazanımları ve etkilerine bakılarak genişletilmiştir. Bu çalışma, bir yandan da dijital hikâyecilik yöntemi hakkında araştırma yapmak isteyen eğitimciler ve araştırmacılara alanyazın örnekleri hakkında fikir vereceği ve bu sayede çalışmaların çeşitlilik gerektirdiğine dair ön bilgi ve rehberlik görevi üstleneceği düşüncesi ile hazırlanmıştır. Sonuç olarak eğitimde DHA yöntemini içeren araştırmalarda özellikle irdelenen konu eğitsel çıktılar üzerine yoğunlaşmaktadır. Bu sayede eğitimde DHA yöntemini kullanmak isteyen eğitimciler ve araştırmacılar yapılmış çalışmaların dağılımını daha geniş bir çerçeveden görerek DHA yönteminin araştırmalardaki eğitsel kullanım alanına dair daha çok fikir edinebileceklerdir.

Bu araştırmanın amacı kapsamında önemli noktalar belirlenmiş ve aşağıda bulunan araştırma soruları için yanıt aranmıştır:

1. Tüm öğrenci seviyelerinde gerçekleştirilmiş dijital hikâye anlatım yöntemi araştırmalarının öğrenci eğitsel çıktılarına etkisi (olumlu/olumsuz) nedir?
2. Türkiye'de yapılmış öğrenci eğitsel çıktıları üzerine hazırlanmış eğitsel dijital öykü çalışmalarının yıllara göre dağılımı nedir?
3. Türkiye'de yapılmış öğrenci eğitsel çıktıları üzerine hazırlanmış eğitsel dijital öykü çalışmalarının konu alanlarına göre dağılımı nedir?
4. Türkiye'de yapılmış öğrenci eğitsel çıktıları üzerine hazırlanmış eğitsel dijital öykü çalışmalarının sınıf düzeyine göre dağılımı nedir?
5. DHA yönteminin eğitsel çıktılarının olumlu olması adına hangi noktalara dikkat edilmesi gerekir?

3. Yöntem

İlgili araştırmanın yöntemi doküman incelemesi olarak belirlenmiş ve bu kapsamda geniş bir alanyazın taraması yapılmıştır. Doküman analizi bir nitel araştırma yöntemi olup temelde yazılı belge ve içeriklerin sistematik olarak analizine dayanan bir yöntemdir (Wach, 2013). Bu yöntem diğer nitel araştırma yöntemlerine benzer şekilde doküman analizlerinden anlam çıkarmak ve konu hakkında genel bir çerçeve oluşturarak, deneyci bir görüşle bilgiyi geliştirmek amaçlı verilerin analiz edilmesi ve yorumlanması olarak tanımlanabilir (Corbin & Strauss, 2008). Literatür taraması temelinde ilerleyen araştırmada sistematik literatür taraması gibi araştırma metodolojileri de kullanılabilir olmasına karşın doküman incelemesinin seçilmiş olması alanyazın çalışmalarında

kimi zaman bir tamamlayıcı kimi zamansa tek başına bir yöntem olarak işe koşulan doküman incelemesinin bu araştırmaya daha uygun olmasından kaynaklanmaktadır. Çünkü sistematik literatür taraması sonuç ve bulgulardan ortaya çıkardığı bilgileri yeniden meydana getirip şekillendirmek adına bu bilgileri sentezler. Bu çalışmada ise doküman analizi ortaya bir sentez değil ilgili araştırmaların eğitsel çıktılarına odaklanan bir analiz sunmaya çalışmaktadır.

4. Çalışma Seçim Kriterleri

Bu çalışma kapsamında alanyazın taraması ERIC, Google Akademik, EBSCO ve YÖK Ulusal Tez Merkezi dijital veri tabanları kullanılarak yapılmıştır. Araştırmada bu veri tabanlarının seçimi incelenen araştırmaların da kullandığı veri tabanları olmasından dolayıdır. Araştırmalar için yapılan taramalarda tutum, beceri, kaygı, motivasyon, 21. yy. yeterlilikleri, öğrenme, disiplinler arası, etki gibi anahtar kelimeler; dijital hikâye, dijital öykü ve dijital hikaye (düzeltme işareti olmaksızın yazılan hâli) anahtar kelimelerin çerçevesine eklenilerek araştırma sonuçlarına ulaşılmıştır. Alanyazın taraması sonucunda erişilen, başlığında veya içeriğinde bu kelimeleri kapsayan 1113 çalışma belirlenmiş, sonrasında bu sayı, eğitsel çıktılara dolaylı ya da doğrudan değinen 179 araştırmaya düşürülmüş daha sonrasında da araştırma kapsamıyla doğrudan örtüşen 108 çalışmada nihai sonuca erişilmiştir. Araştırmaya dâhil edilmeyen çalışmalar doğrudan ya da dolaylı olarak dijital hikâye eğitsel çıktıları ile kesişmediği için kapsam dışında bırakılmıştır. İlgili araştırmalar isim, yıl, araştırma anahtar kelimeleri, araştırma tipi (makale, yüksek lisans, doktora tezi) olarak listelenmiş ve 2014-2022 arasında “Türkiye’de yapılmış” dijital hikâye çalışmalarında öğrenci eğitsel çıktılarına dair alanyazın araştırması olarak belirlenmiştir. Bu geniş alanyazın seçkisi eğitimde dijital hikâye kullanımının eğitsel çıktılarına dair bir perspektif sunmayı amaçlamaktadır.

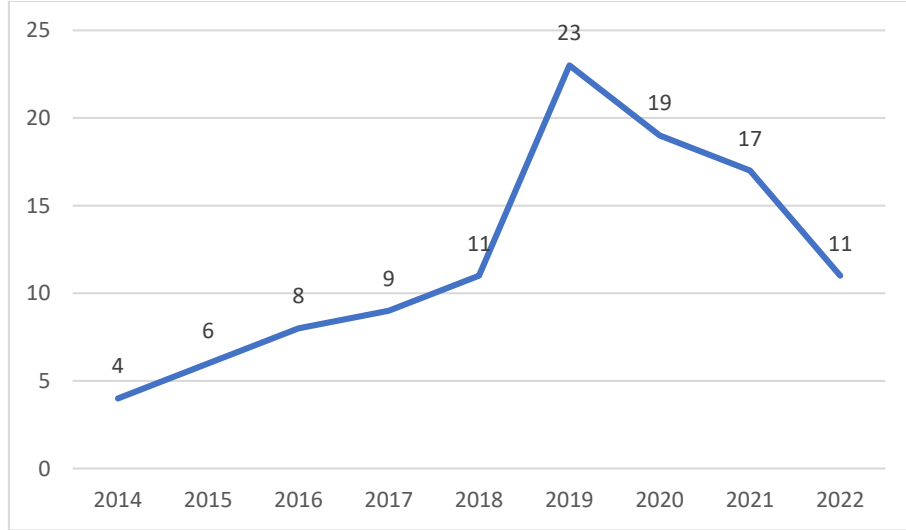
5. Bulgular

Çalışmanın birinci sorusu: “Tüm öğrenci seviyelerinde gerçekleştirilmiş dijital hikâye anlatım yöntemi araştırmalarının öğrenci eğitsel çıktılarına etkisi (olumlu/olumsuz) nedir?” olarak ifade edilmiştir ve sorunun cevabını bulmak için ilgili araştırmaların başlık ve içeriklerine bakıldığında alanyazın kapsamında 108 makale ve tezlerden oluşan araştırma seçkisinde 3 yüksek lisans tezi ve bir makale olmak üzere 4 çalışma dışındaki 104 araştırmada dijital öyküleme yönteminin eğitsel çıktıları üzerindeki etkisinin olumlu olarak belirtildiği görülmüştür. Bu yüzden tüm öğrenci seviyelerinde gerçekleştirilmiş dijital hikâye anlatım yöntemi araştırmalarının öğrenci eğitsel çıktılarına etkisi olumludur denebilir. Alanyazında dijital hikâyenin öğrenci çıktılarına olumlu etkilerini çeşitli araştırma sonuçları ile örneklendirmek mümkündür. Bu çalışmada incelenen araştırmalardan “dil ve sözel beceriler” konu alanlarına göre dağılımda öne çıkmaktadır. Bu açıdan bir devlet üniversitesinde gerçekleştirilmiş “İngilizce öğretmen adaylarının sözel becerilerini geliştirmek için dijital hikâye anlatımının kullanımı” (2022) adlı yüksek lisans tezine bakıldığında 42 İngilizce öğretimi lisans öğrencisine (21 öğrenci deney ve 21 öğrenci kontrol olmak üzere) yarı deneysel karma yöntem araştırma deseni uygulandığı görülmüştür. Bu araştırmada dil bilgisinin yerinde kullanımı, akıcılık, telaffuz gibi konuşma becerilerinin kontrol grubunda bulunan öğrencilere kıyasla anlamlı düzeyde gelişim gösterdiği belirlenmiştir. Ayrıca katılımcıların büyük (%61,90) bir bölümü ileride bu tekniği kullanmak isteyeceğini belirtirken sadece 1 katılımcının (%4,76) olumsuz görüş bildirmiş olması göze çarpmaktadır.

Aynı şekilde bu çalışmada incelenen araştırmaların konu alanlarına göre dağılımında dikkat çeken sosyal bilgiler dersi hakkında “Sosyal bilgiler dersinde dijital öyküleme destekli grup çalışmasının akademik başarı, tutum ve kalıcılığa etkisi” (2020) adlı doktora tezi çıktıları da benzer olumlu sonuçları görülmektedir. Kültür ve miras ünitesi bağlamında uygulanan ve verileri elde edilen çalışmada öğrencilerin verdiği görüşlerden hareketle dijital öyküleme destekli grup çalışmalarının sınıf ortamında uygulanması sonucunda başarı, tutum ve kalıcılığa olumlu etkileri olduğu görülmüştür.

“Disiplinler arası dijital hikâye anlatımı uygulamasının öğrencilerin başarı, motivasyon ve 21. yüzyıl becerilerine etkileri” (2022) adlı doktora tezi verileri ise sosyal bilimler alanında tarih dersinin motivasyon ve başarısının teknoloji alanında grafik ve animasyon ders başarısı üzerinde olumlu yönde etkisi olduğu ve bu bağlamda dijital hikâye anlatımının öğrenmeyi desteklediği, içeriğine dahil edilen dersleri daha eğlenceli kıldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Çalışmanın ikinci sorusu: “Türkiye’de yapılmış öğrenci eğitsel çıktıları üzerine hazırlanmış eğitsel dijital öykü çalışmalarının yıllara göre dağılımı nedir?” olarak ifade edilmiş ve cevabını vermek için; araştırma kapsamında incelenen çalışmalar 2014-2022 arasında isim, yıl, araştırma anahtar kelimeleri, araştırma tipi (makale, yüksek lisans, doktora tezi) olarak listelenmiş ve EK 1’de verilmiştir. EK 1’de listelenen alanyazın taraması sonuçlarından çalışmaların yıllara göre dağılımı Şekil 1’de gösterilmiştir.

Şekil 1. İncelenen makalelerin yayın yılına göre dağılımı

Şekil 1’deki yıllara göre dağılım incelendiğinde 2014-2019 yılları arasında dijital hikâye anlatımı konusunda yapılan çalışmaların sayısı her geçen yıl artarak devam ederken 2019’dan sonra azalma eğilimine girdiği görülmektedir.

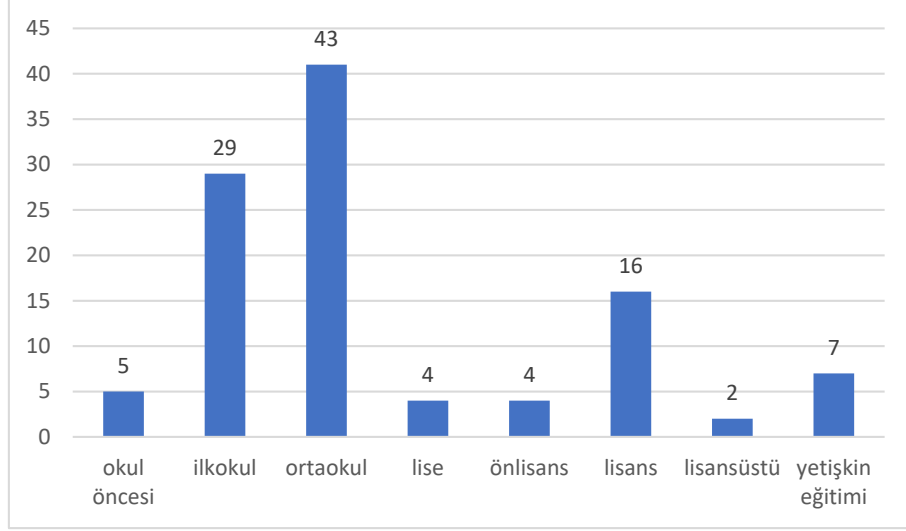
Çalışmanın üçüncü sorusu: “Türkiye’de yapılmış öğrenci eğitsel çıktıları üzerine hazırlanmış eğitsel dijital öykü çalışmalarının konu alanlarına göre dağılımı nedir?” olarak belirlenmiş ve sorunun cevabı için 108 çalışmanın uygulandığı derslerin konu alanları analiz edilmiştir. Araştırmada incelenen makalelerin farklı alanlarda olmasının yanı sıra bu çeşitliliğin eğitsel çıktıları incelemede belirli alanlara kümelenildiği görülmektedir. Bu açıdan Tablo 1’de de görüleceği üzere sözel alanlardaki eğitsel çıktı incelemelerinin sayısal alanda incelemelere göre nicelik olarak yüksek oluşu dikkat çekmektedir.

Tablo 1.İncelenen Araştırmaların Konu Alanlarına Göre Dağılımı

Konu alanı	n
Türkçe	17
Yabancı Dil	14
Sosyal Bilgiler	14
Fen	11
Teknoloji	9
Öğretmen eğitimi	9
Değerler eğitimi	8
Okul öncesi eğitimi	6
Özel Eğitim	5
Matematik	2

Tablo 1’de de görüldüğü üzere dijital hikâye anlatımı yöntemi farklı alanlara uygulanabilir disiplinler arası bir yöntemdir. Bu yüzden bazı araştırmalar spesifik bir alandan ziyade ya hibrit ya da genel bir araştırma ifadesi adı altında incelenmiştir. Bunun yanı sıra incelenen araştırmalar eğitsel çıktılar bağlamında ele alındığında öncelikle tutum, motivasyon, akademik başarı, kalıcılık, öz-yeterlilik, yargı gibi olgulara etkilerinin incelendiği ve diğer yandan yaratıcı yazma, yaratıcı düşünme, duygusal öğrenme, düşünme becerileri, dinleme ve okuma becerileri, eleştirel düşünme, araştırma-sorgulama, İş birlikli düzenleme, 21. yy. becerileri ve ders çalışma stratejileri gibi çeşitli durumların incelendiği ve değerlendirildiği gözlemlenmiştir. Sözel derslerin sayısal derslere göre daha fazla araştırmaya konu olması ayrıca incelenmesi gereken bir araştırma konusuyken sayısal ve disiplinler arası çalışmalarda dijital hikâye anlatımının uygulama öncesi, uygulama esnası ve uygulama sonrası planlamanın detaylı yapılmasını gerektirdiğini; entegrasyon sorunun seçilen derslerin konuları arasında kavram odaklı eğitim anlayışı zafiyetinden kaynaklanan eksikliklerden kaynaklandığı düşünülmektedir. Ayrıca son yıllarda artan mülteci nüfusuna bağlı ve bunun yansımaları muhtemel etkilerden biri olarak ilgili araştırmalarda yabancılara Türkçe öğretiminde artışında gözlemlendiğini eklemek gerekir.

Çalışmanın dördüncü sorusu: “Türkiye’de yapılmış öğrenci eğitsel çıktıları üzerine hazırlanmış eğitsel dijital öykü çalışmalarının sınıf düzeyine göre dağılımı nedir?” olarak ifade edilmiş ve sorunun cevabı için çalışmada ele alınan yayınların hangi okul seviyesinde uygulandığı analiz edilmiştir. Şekil 2 araştırmaların hangi eğitim seviyesinde uygulandığını göstermektedir.

Şekil 2. Araştırmaların uygulandığı eğitim seviyesi düzey dağılımları

Araştırmaların uygulandığı eğitim seviyesi düzeyleri incelendiğinde her kademedede araştırma yapıldığı fakat ortaokul ve ilkokul düzeyinde daha çok çalışma yapılmışken, lisansüstü, lise, ön lisans ve okul öncesi düzeyinde araştırmaların sayıca az olduğu görülmektedir.

Çalışmanın beşinci sorusu: “DHA yönteminin eğitsel çıktılarının pozitif olması adına hangi noktalara dikkat edilmesi gerekir?” olarak ifade edilmiştir. Soruyu cevaplamak için çalışmalarda DHA yönteminin uygulamasında dikkat edilmesi gereken yerler analiz edilmiştir. Dijital hikâye anlatım yönteminin eğitsel çıktılarının pozitif olması adına ilgili araştırmalardan çıkarılabilecek önemli bazı noktalara dikkat edilmesi gerekir. Araştırmalar incelendiğinde dijital hikâye anlatımının kalıcı öğrenmeyi sağladığı ve öğrenmeyi destekleyici yönü öne çıkmaktadır. Buna karşın bu yöntemin derslere entegrasyonunda yaşanan benzer sorunlar, disiplinler arası bir anlayış benimseyen bir yol haritası gereksinimini ortaya koymaktadır. Dersleri daha eğlenceli hale getiren bu yöntem, uygulama öncesi/uygulama süreci/uygulama sonrası aşamalarda rehberliğe ve geri dönüşlere ihtiyaç duymaktadır. Bu yüzden öğrencilerin dijital okuryazarlık, multimedya araçları ve yazılımlarını kullanımı hakkında gerekli ön bilgiye sahip olmaları, yöntemin amacına uygun kullanım oranını arttıracaktır. Bu yöntemin uygulama sürecinde öğrencilerin gerek kendi sorumluluklarını gerekse grup sorumluluklarını almaya karşı bilinç kazandıkları ve üstlenmeleri gereken rollere karşı farkındalık oluşturdukları gözlemlenmektedir. Buna karşın öğretmenin gerek öğrenci gerek grup çalışmalarını iyi şekilde organize etmesi, iş bölümü ve yapılacakları uygulama öncesinde kesin standartlarla belirlemesi gerekmektedir. Bu açıdan yöntemi sınıfta uygulamak isteyen eğitimci, konuya hâkim olması gerektiği gibi sınırları ve kuralları belirlenmiş bir haritayı önceden belirleyerek gerekli çerçeveyi önceden çizmelidir. Tasarım aşamasında öğrencilere rehberlik etmesi gereken eğitmen, ilgili aşamalarda öğrenci eksiklerini hızlı ve nokta atışı workshoplarla desteklemelidir. Öğrenci grupları seçerken öğrenci hazır bulunuşlukları dikkate alınmalı ve dengeli bir dağılım yapılmalıdır. Öğrencilerin gerek bireysel gerek grupla çalışırken yaşadıkları sorunlardan bir diğeri takvime uygun hareket edememeleridir. Bunun temel sebebi, dijital hikâye anlatım yönteminin zaman alıcı ve aşırı bilgi yüklemeye potansiyeli olduğu için dezavantajlı durumlar oluşturabilmesidir. Dijital hikâye anlatım yöntemi etkinliğinin avantajının olumlu yönde olduğu ve eğitsel çıktılara fayda sağladığı araştırmaların ortak yönü olarak gösterilebilse de öğrenciler için ilgili tasarım ortamının ve teknolojik imkanların genişletilmesinin; bu konuda öğretmenlerin de eğitim almasının, dijital hikâye yazılımlarının kullanımının daha kullanıcı dostu olmasının, yazılım üreticisi ve tasarımcılarının multimedya öğelerini kullanım ve kurgulamada daha esnek ortamlar tasarlama ile öğrencilere multimedya öğelerini işlemeye yönelik uygulamalı dersler verilmesinin gerektiği de bu araştırmalardan elde edilen verilerden çıkarılan sonuçlardır.

6. Sonuç ve Öneriler

2014-2022 yılları arasında yapılmış dijital hikâye çalışmalarında öğrenci eğitsel çıktıları üzerine yapılmış 108 araştırma incelendiğinde 104 çalışmanın eğitsel çıktılar bakımından olumlu yönde etkisinin olduğu ve dijital hikâye anlatım yönteminin giderek popülerleşen, disiplinler arası etkileşime açık ve öğrenenler açısından bireysel özellikleri geliştiren bir yöntem olduğu söylenebilmektedir. İncelenen araştırmalarda olumsuz sonuçların genel olarak konular arasında ilişki kurulamaması, öğrencilerin ilgili yöntemi derslere nasıl uygulayacaklarını tam bilememeleri ya da teknoloji okuryazarlığı konusunda eksikliklerinin çalışmalarına etkisinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Bu açıdan DHA yöntemi çok iyi organize edilmeli ve eğitmenin öğrencilerden aldığı geri dönüşlerle tasarım sürecini iyi yönlendirmesi önemlidir. Multimedya araçlarının kullanımının neredeyse zorunluluk olduğu günümüzde öğrenenlerin bu donanımlara sahip olması açısından DHA yöntemi bireylere fırsatlar sunmaktadır. Öğrenciler tarafından öykü panosunun hazırlanması, dijital hikâye hakkında senaryo

yazılması, ortam araçlarının ses kaydı yapacak hale getirilmesi, video çekimleri için kamera kullanılması ve bu videoların düzenlenerek paylaşılması gibi çeşitli dijital öykü aktiviteleri öğrencilere kavram, beceri ve multimedya teknolojilerine hâkim olma yeterlilikleri sağlamaktadır (Chan vd., 2017).

Yapılan kapsamlı araştırma gösteriyor ki etkili dijital öyküler, eleştirel düşünme, fikirlerin yapılandırılması ve medya okuryazarlığı başta olmak üzere yazma ve düzenleme gibi etkinlikleri de birleştirmektedir (Lantz, Myers & Wilson, 2020). Alanyazında özellikle Türkçe ve yabancı dile ait dijital hikâye çalışmalarının sayısal olarak yüksek olmasında fikir oluşturmanın temelde dile dair öğeleri anlamayı ve öğrenmeyi incelemek etkindir. Öğrenen birey herhangi bir olguya dair yaklaşımında öncelikle dili bir yapı aracı olarak kullanır ve sonra bunu görselleştirir. Örneğin çocuklar herhangi bir resimli kitapta birkaç kez kedi gördüklerinde kediye dair algıları belirginleşir ve daha sonra tekrar kedi gördüğünde kedi farklı cins, ebat ya da uzuvda olsa bile onu diğer hayvanlardan ayırarak bir kedi olduğunun ayırımına varacaktır. İçgüdüsel bu kavrayışın benzer nesnelere de tanımadaki kullanımı, insan beyninde bulunan bu örüntü algoritmalarının doğuştan gelen bir yetenek olduğunu gösterir (Deutscher, 2013, s. 20). Bu açıdan gerek dijital hikâye anlatımı yönteminin dili kullanım pratikliği diğer taraftan bunu görsellerle destekleme biçimi kalıcı ve etkili öğrenmelere fırsat vermektedir. Birden fazla duyuya hitap eden multi uyarıcı özelliği sayesinde öğreneni aktif kılarken sürekli dönütler ile yapılandırıcı bir perspektif sunan DHA yönteminin ilgili araştırmalar incelendiğinde beceri gelişimine katkıları sunduğunu göstermektedir.

Dijital okuryazarlık, medya okuryazarlığı, görsel ve teknoloji okuryazarlığı, küresel okuryazarlık gibi 21. yüzyıl becerilerini ayrıca dijital hikâyecilik etkinliklerinin geliştirdiği belirtilmektedir. (Chan, Churchill & Chiu, 2017; Di Blas, Garzotto, Paolini & Sabiescu, 2009; Robin, 2008). DHA yönteminin öğrenenleri pasif dinleyicilerden aktif katılımcılara dönüştürmesi, deneyim kazanmalarını yani yaparak yaşayarak öğrenmelerini sağlamaktadır. Yöntemin önemli katkılarından biri de görüş, fikir ve deneyimlerin yapılandırılması ve düşünmeye dair öğrencileri teşvik etmesidir (Liu vd., 2014).

Bu araştırmada incelenmiş olan alanyazının eğitsel bağlamda çıktılarını bakıldığında teknolojiyi kullanma, bilişsel düşünme kapasitesi, eleştirel düşünme, farklı alanlar arası bağlantılar kurma, problem çözme, yazma, dinleme, anlama ve sunum becerilerini geliştirdiği ve motivasyon artırdığı rahatlıkla söylenebilir. DHA yönteminin kullanımında sürecin daha iyi organize edilmesi ve bu sürecin adımlarında olası sorunlara çözüm yolu bulunduğu takdirde öğrenenlerin eğitsel çıktılarının daha yapıcı olacağını vurgulamak gerekmektedir.

Öğrenenlere verilecek konu seçiminin ve DHA yönteminin uygulama ortamının bu doğrultuda yapılandırılmış olmasını sağlamak ayrıca süreçten daha verimli sonuçlar almaya olanak sağlayacaktır. Bu yüzden öğretmenin DHA yöntemi bileşenlerini iyi analiz etmesi ve tasarım süreci adımlarını geri dönüt mekanizmalarıyla beslemesi sağlanmalıdır. Ayrıca kurum ve kuruluşların DHA yöntemini içeren projelere ağırlık vermesi için öğrenme ortamlarının altyapılarını buna göre kurgulaması gerekmektedir.

Dijital kütüphanelerin ülkemizde yaygınlaşması ve ses, resim, video ve diğer dijital hikâye bileşenlerini içeren ücretsiz dijital içerik havuzlarının bu yöntemi kullanacakların kolayca erişebileceği bir şekilde tasarlanması sağlanmalıdır. DHA yöntemi ile ilgili araştırma ve uygulama yapacak araştırmacıların lisansüstü, ön lisans, lise, okul öncesi ve yetişkin eğitiminde ilgili yönetime daha çok yer vermesi ve farklı eğitim seviyesi düzeylerinde yapılacak çalışmaların nitelik ve nicelik olarak artırılmasının gereği bu araştırma verileri ile dikkatlere sunulmaktadır. Ayrıca konu alanı bakımından sözel derslerin sayısal derslerden daha fazla araştırmaya konu edilmesi, sayısal konu alanlarında araştırmaların çeşitlendirilmesi ve özellikle matematik gibi dersler başta olmak üzere okul öncesi, özel eğitim gibi alanlarda da DHA yönteminin kullanılmasının gerektiği anlaşılmaktadır.

Türkçe ve yabancı dil öğrenimi çalışmalarında sıklıkla kullanılan DHA yöntemi başarı, motivasyon, kalıcılık gibi eğitsel çıktılarının incelenmesinin yanı sıra psikodilbilim ve nörodilbilim bakımından da incelenmeli ve görsel bellek, duyuşsal bellek gibi perspektiflerden ele alınmalıdır. Şüphesiz araştırmacılara ve eğitimcilere birçok farklı kapı açabilecek bir yöntem olan DHA, daha çok disiplinler arası çalışmaya ve farklı türde araştırmalara konu olacak potansiyelindedir.

Araştırma ve Yayın Etiği Beyanı

Bu araştırmada, akademik veritabanlarının taranması sonucunda elde edilen çalışmalar analiz edildiğinden etik kurul izin belgesine ihtiyaç duyulmamıştır.

Yazarların Makaleye Katkı Oranları

Yazarlar makaleye eşit oranda katkı sağlamıştır.

Çıkar Beyanı

Çalışmada herhangi bir potansiyel çıkar çatışması bulunmamaktadır.

THE EFFECTS OF DIGITAL STORYTELLING PRACTICES APPLIED AT DIFFERENT LEVELS OF EDUCATION IN TURKEY ON STUDENT EDUCATIONAL OUTCOMES: A LITERATURE REVIEW

Extended Abstract

This study attempts to present the findings of the literature review on the educational outcomes of students in studies using digital storytelling studies at all levels of education in Turkey by using the document review method. The main purpose is to investigate the impact digital storytelling on students' learning outcomes from various perspectives. In addition, there are some other factors such as research topics, publication years, total number of publications, and the level of education at which the studies were conducted. ERIC, Google Scholar, EBSCO and CoHE National Thesis Center digital databases were used for this research. 1113 studies containing the concept of digital story were analyzed for this research. Among 179 studies, 108 studies affecting educational outcomes were reached. These studies were selected between 2014-2022. As a result, 108 studies were examined within the scope of the literature review, and this selection of research and theses focused on the educational outcomes of the digital storytelling method. Looking at the outcomes, we can see that the advantage of the effectiveness of the digital storytelling method is positive and it is beneficial for educational outcomes.

The review also reveals that the digital storytelling method provides a useful and effective way of using digital storytelling in the educational field. Some basic and common barriers to the application of digital storytelling method in learning environments need to be identified as pre-design, design phase and post-design. In this way, the process can be analysed more accurately and in this direction, it can be determined at which stage of the process there are deficiencies.

Basically, the student, instructor and digital story design tool should be handled separately in the process and the points that need to be improved should be analysed. In the literature studies examined in this research, similar deficiencies regarding the digital story process stand out. At this point, it is observed that it would be beneficial to guide the students, identify their deficiencies and present the digital story stages to them in practice. In addition, it is thought that it is important to provide training to teachers about multimedia tools and digital story design tools. It can be said that it would be useful for Web 2.0 and digital story design tool designers to receive feedback from both students and teachers for the development of related systems. In addition, the fact that the related literature studies which are concentrated at a certain educational level and in certain subject areas reveals the need for more research in other educational levels and subject areas. It also revealed that feedback should be provided in a planned manner, the relevant design environment and technological opportunities for students should be expanded, teachers should be trained on this issue, the use of digital story software should be more user-friendly, and students should be given practical lessons on processing multimedia elements.

Keywords: Digital storytelling, digital story, educational outcomes, education, literature review

Kaynakça

- Alkan, C., ve Kurt, M. (2014). *Özel öğretim yöntemleri: disiplinlerin öğretim teknolojisi*. Ankara: Anı Yayıncılık
- Bahadır, H., Tüfekci, A., ve Çakır, H. (2021). Dijital hikâye anlatımının disiplinler arası öğretim bağlamında kullanım durumları. *Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 635-654. <https://doi.org/10.21666/muefd.858098>
- Bilici, S., ve Yılmaz, R. M. (2021). Eğitsel dijital öykü çalışmalarında araştırma eğilimleri: 2008-2019. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 50(2), 614-648.
- Bran, R. (2010). Message in a bottle: Telling stories in a digital world. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 1790-1793.
- Chan, B. S., Churchill, D., & Chiu, T. K. (2017). Digital literacy learning in higher education through digital storytelling approach. *Journal of International Education Research*, 13(1), 1-16.
- Chung, S.K. (2007). Art education technology: Digital storytelling. *Art Education*, 60(2), 17-22.
- Corbin, J. & Strauss, A. (2008). Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory. *Thousand Oaks: Sage*.
- Crocker, C. (1996). Interdisciplinary education in a high school: Perspectives from teachers of a ninthgrade course. *Dissertation*, UM1:9708551.
- Dakich, E. (2008). Towards the social practice of digital pedagogies. G. Yelland, G. Neal, & E. Dakich (eds.), *Rethinking education with ICT: New directions for effective practices* (pp. 13-30). Sense Publishers, Rotterdam and Taipei.
- De Jager, A., Fogarty, A., Tewson, A., Lenette, C., & Boydell, K. M. (2017). Digital storytelling in research: A systematic review. *The Qualitative Report*, 22(10), 2548-2582.
- Demirbaş, İ. ve Şahin, A. (2020). A systemic analysis of research on digital storytelling in Turkey. *International Journal of Progressive Education*, 16(4), 45-65.
- Deutscher, D. G. (2013). *Dilin aynasından: kelimeler dünyamızı nasıl renklendirir?* (C. Yardımcı,Çev.). İstanbul:Metis Yayınları.
- Di Blas, N., Garzotto, F., Paolini, P., & Sabiescu, A. (2009, December). Digital storytelling as a whole-class learning activity: Lessons from a three-years project. *In Joint International Conference on Interactive Digital Storytelling* (pp. 14-25).
- Foley, L. M. (2013). Digital storytelling in primary-grade classrooms. *Arizona State University*.
- Gravestock, P., & Jenkins, M. (2009) Digital storytelling and its pedagogical impact, in Mayes, T., Morrison, D., Mellar, H., Bullen, P. & Oliver, M. (eds.) *Transforming Higher Education through Technology-enhanced Learning*, ss.249-264.
- Hartley, J. & McWilliam, K. (Eds.) (2009) *Story circle: digital storytelling around the world*, Chichester: Wiley-Blackwell
- Jamissen, Grete & Hardy, Pip & Nordkvelle, Yngve & Pleasants, Heather. (2017). *Digital storytelling in higher education: International Perspectives*. 10.1007/978-3-319-51058-3.
- Kearney, M. & Schuck, S. (2006). Spotlight on authentic learning: Student developed digital video products. *Australian Journal of Educational Technology*, 22(2), 189-208.
- Kearney,M.(2011).A learning design for student-generated digital storytelling. *Learning, Media and Technology*,36 (2),169-188.
- Lambert, J. (2013). *Digital storytelling: Capturing lives, creating community* (4th Ed). Routledge.
- Lantz, J. L., Myers, J., & Wilson, R. (2020). *Digital storytelling and young children: Transforming learning through creative use of technology*. In handbook of research on integrating digital technology with literacy pedagogies (pp. 212-231). IGI Global. doi:10.4018/978-1-7998-0246-4.ch010
- Liu, Y., Zhou, Y.T., Lu, H. & Sun, J. (2014). A preliminary study on the application of storytelling among hospice care interest group. *International Journal of Nursing Sciences*, 1(1),1-4.
- Morgan, H. (2014). Using digital story projects to help students improve in reading and writing. *Reading Improvement*, 51(1), 20-26.
- O'Brien, R. (2003). *An Overview of the Methodological Approach of Action Resaerch*. partnership for 21st century skills (2009). *P21 framework definitions*. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED519462.pdf> sayfasından erişilmiştir.
- Robin, B. (2006). *The educational uses of digital storytelling*. In society for information technology & teacher education international conference (pp. 709-716). Association for the Advancement of Computing in Education (AACE).
- Robin, B.R. (2008). Digital storytelling: A powerful technology tool for the 21st century classroom. *Theory Into Practice*, 47(3), 220-228.
- Saban, A. (2004). *Öğrenme ve öğretme süreci- yeni teori ve yaklaşımlar*. Ankara: Nobel
- Spelt, E.J.H., Biemans, H.J.A., Tobi, H. et al. Teaching and Learning in Interdisciplinary Higher Education: A Systematic Review. *Educ Psychol Rev* 21, 365–378 (2009). <https://doi.org/10.1007/s10648-009-9113-z>

- Stephen Taylor (2018) To understand and be understood: facilitating interdisciplinary learning through the promotion of communicative competence, *Journal of Geography in Higher Education*, 42:1, 126-142, DOI: 10.1080/03098265.2017.1379059
- StoryCenter (t.y.). *How it all began*. <https://www.storycenter.org/history> sayfasından erişilmiştir.
- Şimşek, B., Usluel, Y. K., Sarıca, H. Ç., & Tekeli, P. (2018). Türkiye’de eğitsel bağlamda dijital hikâye anlatımı konusuna eleştirel bir yaklaşım. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 8(1), 158-186. doi: 10.17943/etku.332485
- Talan, Tarık. (2019). Dijital Öyküleme Yöntemi İle İlgili Yapılan Çalışmalara Sistematik Bir Bakış (*A Systematic Overview of the Studies Conducted On the Digital Storytelling Method*). 7. Uluslararası Öğretim Teknolojileri ve Öğretmen Eğitimi Sempozyumu. Antalya. Türkiye.
- Turgut, G. ve Kışla, T. (2015). *Bilgisayar Destekli Hikâye Anlatımı Yöntemi: Alanyazın Araştırması*. Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry, 6(2), 97-121. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/tojqi/issue/21407/229429>
- Wach, Elise. (2013). Learning about Qualitative Document Analysis. *IDS Practice Papers*.
- Williams, J., Roth, W.M., Swanson, D., Doig, B., Groves, S., Omuvwie, M., Borromeo F. & Rita, M.N. (2016). *Interdisciplinary mathematics education: A State of the Art*. 10.1007/978-3-319-42267-1_1.
- Wu, J., & Chen, D. T. V. (2020). A systematic review of educational digital storytelling. *Computers & Education*, 147, 103786. doi: 10.1016/j.compedu.2019.103786

EK-1. Dijital Hikâye Anlatımının Eğitsel Çıktılar Bağlamında İncelenen Araştırmalar Listesi

	Tez-Makale İsimleri	Yıl	Makale-Tez
1	Dijital hikâye anlatımının görsel bellek ve yazma becerisi üzerine etkisi	2014	YL Tezi
2	Yabancı dil öğretiminde (Almanca) dijital hikâye anlatım yönteminin araştırılması: Lise öğrencileriyle eylem araştırması	2014	YL Tezi
3	Dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin akademik başarı ile öğrenme ve ders çalışma stratejilerine etkisi	2014	YL Tezi
4	Dijital öykücülüğün öğrencilerin motivasyon düzeyleri üzerine etkisine dair bir araştırma	2014	YL Tezi
5	Araştırma temelli öğrenme yaklaşımına dayalı dijital öykü oluşturma öğretmenin adaylarının direnç davranışlarına ve öğrenme yaklaşımlarına etkisi	2015	Doktora Tezi
6	İlkokul dördüncü sınıf Türkçe dersinde dinleme becerilerinin geliştirilmesinde dijital hikâyelerin kullanılması	2015	Doktora Tezi
7	Dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin toplumsal değer yargılarına etkisi	2015	Makale
8	Dijital öykülemeye dayalı değerler eğitiminin öğrencilerin değer kazanımı ve tutumlarına etkisi	2015	YL Tezi
9	İlkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin yazma becerilerinin gelişiminde dijital hikâyelerin etkisi	2015	Doktora Tezi
10	Dijital öykülerin altıncı sınıf öğrencilerinin yazma sürecine etkisi	2015	Doktora Tezi
11	Dijital öykülemenin üniversite öğrencilerinin demokratik değer yargılarına etkisi: Mustafa Kemal Üniversitesi örneği	2016	Makale
12	Dijital hikâye anlatım etkinliklerinin ortaokul düzeyinde eğitsel çıktılarının ve süreçlerinin incelenmesi	2016	Doktora Tezi
13	Dijital hikâye anlatım yönteminin sosyal bilgiler dersinde etkililiğinin incelenmesi	2016	Doktora Tezi
14	Bilgi teknolojilerinin temelleri ünitesinin işlenmesinde dijital hikâye anlatımı kullanımının öğrenen motivasyonuna etkisi	2016	Makale
15	Dijital hikâye anlatımının kelime öğrenme ve akılda tutmadaki rolü: Harran Üniversitesi'nde bir durum çalışması	2016	YL Tezi
16	Ortaokul 6. sınıf hücre konusunda dijital öykü kullanımının öğrenci başarısı, tutumu ve bilimsel süreç becerileri üzerine etkisi	2016	YL Tezi
17	Dijital öyküleme yönteminin öğrencilerin öğretim teknolojilerine yönelik tutumlarına etkisi	2016	Makale
18	Dijital öykülemenin İngilizceyi yabancı dil olarak öğrenen öğrencilerin yazma becerilerine olan etkisi	2016	Doktora Tezi
19	Türkçe dersinde dijital hikâye kullanımının akademik başarı, motivasyon ve kalıcılık üzerinde etkisi	2017	Makale
20	Drama temelli dijital hikâye anlatıcılığı programının 6 yaş çocuklarının bazı sosyal becerilerinin gelişimine etkisi	2017	Makale
21	Ortaokul düzeyinde dijital hikâye anlatımının yansıtıcı düşünme becerisi üzerindeki etkisinin incelenmesine yönelik deneysel bir çalışma	2017	Makale
22	Dijital öyküleme metodunun ortaokul öğrencilerinin fen bilimleri dersi akademik başarı, bilimsel süreç becerileri ve derse yönelik tutumlarına etkisi	2017	YL Tezi
23	Toondoo ile dijital hikâyeler oluşturma öğrenci başarısına ve tutumlarına etkisi	2017	Makale
24	Dijital öykü temelli değerler eğitimi materyallerinin öğrencilerin değer kazanımına etkisi	2017	Makale
25	Dijital öykülerin 6. sınıf öğrencilerinin öykü yazma becerilerine etkisi	2017	Makale
26	Dijital öykülemenin okul öncesi çocukların sosyal-duygusal davranışlarına etkisi	2017	Makale
27	Dijital öykülemenin Türkçe öğretmeni adaylarının derse katılımı ile yazılı anlatım ve bilişim teknolojileri kullanım öz yeterliklerine etkisinin incelenmesi	2017	Doktora Tezi
28	Zihinsel yetersizliği olan bireylerin dinlediklerini anlama düzeyleri üzerinde geleneksel hikâye okuma ve dijital hikâye kullanımının etkililik ve verimliliklerinin karşılaştırılması	2018	Makale
29	İlkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin okuma becerilerinin gelişiminde ve okumaya yönelik tutumlarında dijital hikâyelerin etkisi	2018	Doktora Tezi
30	Fen bilimleri dersinde dijital hikâye hazırlamanın ders başarısı düşük ve bilgisayarla fazla vakit geçiren öğrenciler üzerindeki etkisinin incelenmesi	2018	Makale
31	Dijital öykü uygulamasının özel yetenekli öğrencilerin yazma becerilerine etkisi	2018	Makale
32	Dijital öykü anlatımı ile verilen değerler eğitimine yönelik bir eylem araştırması	2018	Makale
33	Dijital hikâyelerin beşinci sınıf öğrencilerinin motivasyonlarına etkisi	2018	Makale
34	Öğretmen adaylarının tekno-stres incelenmesi: dijital hikâye örneği	2018	YL Tezi
35	Dijital öykü temelli matematik öğretiminin öğrencilerin akademik başarı motivasyon ve matematik etkinliklerine yönelik tutumları üzerine etkisi	2018	YL Tezi
36	Dijital hikâyeleme yöntemini kullanmanın altıncı sınıf fen bilimleri dersindeki etkisinin incelenmesi: Bir karma yöntem araştırması	2018	Doktora Tezi
37	Dijital öykülerle desteklenmiş sosyal bilgiler dersinin öğrencilerin başarısı, kontrol odağı ve eleştirel düşünme becerileri üzerindeki etkisi	2018	YL Tezi
38	Dijital hikâyelerin Türkçe dersi değerler eğitimine yönelik etkisinin incelenmesi	2018	YL Tezi
39	Okul öncesi dönem çocuklarında dijital hikâye anlatımının dinleme becerisine etkisi	2019	YL Tezi
40	İş birlikli dijital hikâye anlatımının ilkokul 4. sınıf öğrencilerinin yaratıcı yazma ve sosyal duygusal öğrenme becerilerine etkisi	2019	YL Tezi
41	Yabancı dil öğretiminde dijital hikâye anlatımının (DHA) akademik başarıya etkisi	2019	YL Tezi
42	Dijital öykülerin ilkokul öğrencilerinin dinlediğini anlama ve yaratıcı yazma becerilerine etkisi	2019	YL Tezi
43	Dijital öyküleme yöntemiyle hazırlanan etkileşimli kısa tarihsel hikâyelerin öğrencilerin bilimsel bilgiye yönelik görüşlerine etkisi	2019	YL Tezi
44	Türkçe öğretmeni adaylarının yaratıcı yazma becerilerinin geliştirilmesinde dijital öykülerin etkisi	2019	Makale
45	Dijital hikâyelerin dinlemeye yönelik tutuma etkisi	2019	Makale
46	Dijital hikâye anlatımının ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin okuduğunu anlama becerileri ve okuma motivasyonları üzerindeki etkisi	2019	YL Tezi
47	Dijital hikâye destekli örnek olaya dayalı öğrenme ortamlarının fen öğrenme üzerindeki etkisi	2019	YL Tezi
48	Dijital hikâye temelli matematik öğretiminin ortaokul öğrencilerinin kavram öğrenmeleri üzerine etkileri	2019	Doktora Tezi

49	Dijital öykü kullanımının sosyal bilgiler dersinde öğrencilerin akademik başarı ve tutumlarına etkisi	2019	YL Tezi
50	Dijital öykülerin ilköğretim 5. sınıf öğrencilerinin motivasyon, tutum ve başarılarına etkisi	2019	YL Tezi
51	Bellek destekli strateji yöntemiyle hazırlanmış dijital öykünün yabancı dil dersi tutumuna etkisi	2019	Makale
52	Bireysel ve iş birlikli dijital öyküleme uygulamalarının üstün zekalı öğrencilerin yazma performansına ve dil gelişimine etkisi	2019	YL Tezi
53	Dijital hikâyelerin ilkokul ikinci sınıf öğrencilerinin okuma becerileri üzerindeki etkisi	2019	YL Tezi
54	Yabancı dil öğretiminde dijital öykü anlatımının çocuk öğrencilerin motivasyonları, kelime öğrenimi ve kelimeleri akılda tutma üzerine etkileri	2019	YL Tezi
55	Dijital öyküleme yöntemi aracılığıyla 6. sınıf öğrencilerinin tasarım odaklı düşünme becerilerinin geliştirilmesine yönelik bir eylem araştırması	2019	YL Tezi
56	Program görselleştirme aracıyla gerçekleştirilen dijital öyküleme etkinliklerinin yaratıcı problem çözme becerisi ve bilgisayara yönelik tutum üzerindeki etkisi	2019	YL Tezi
57	İngiliz dili öğretiminde dijital hikâye anlatımı: Üretime yönelik bir beceri olan konuşma becerisini desteklemede dijital anlatılardan yararlanma	2019	YL Tezi
58	Dijital hikâyeleme yönteminin etik ve güvenlik konusunun kazandırılmasına etkisi: Van ili örneği	2019	YL Tezi
59	İlkokul dördüncü sınıf sosyal bilgiler dersinde dijital hikâyelerle desteklenmiş öğretimin akademik başarı, tutum, motivasyon, bilişüstü düşünme ve karar verme stratejilerine etkisi	2019	YL Tezi
60	Okul öncesi 5-6 yaş grubu öğrencilerinin bireysel olarak ve grupla dinledikleri klasik ve dijital hikâyeleri anlama düzeyleri üzerine bir inceleme	2019	YL Tezi
61	Yabancılar Türkçe öğretiminde dijital hikâye anlatımının yaratıcı yazma becerisine etkisi	2019	Doktora Tezi
62	İlkokul 3. sınıf fen bilimleri dersinde dijital hikâye kullanımının akademik başarı ve kalıcılığa etkisi	2020	YL Tezi
63	Dijital hikâye oluşturma ortaokul 7. sınıf öğrencilerinin yaratıcı düşünme becerisine katkısı	2020	Doktora Tezi
64	Yabancılar Türkçe öğretiminde dijital hikâye anlatımının yazma kaygısına etkisi	2020	Makale
65	Yabancılar Türkçe öğretiminde dijital hikâye anlatımının yaratıcı yazma becerisine ve yazma öz yeterliliğine etkisi	2020	Makale
66	Sosyal bilgiler dersine ilişkin interaktif hikâyeler ve bütünlük ünite hikâyelerinin öğrencilerin akademik başarılarına ve tutumlarına etkisi	2020	YL Tezi
67	Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde dijital öykü kullanımının okuma motivasyonuna etkisi	2020	YL Tezi
68	Özel yetenekli ilkokul öğrencilerinin yazma becerilerinin desteklenmesinde dijital öyküleme etkinlikleri: Eylem araştırması	2020	Doktora Tezi
69	Dijital öykülerin Türkçe dil becerilerinin gelişimine etkisi: Bir meta analiz çalışması	2020	Makale
70	Dijital hikâyelerle desteklenen rehberli araştırma-sorgulama yaklaşımına yönelik öğrenci tutumları: ``Güneş Sistemi ve Tutulmalar`` örneği	2020	YL Tezi
71	Fen eğitiminde kullanılan dijital hikâyelerin öğretmen adaylarının akademik başarıları, sayısal yetkinlik durumları ve sorgulama becerileri üzerindeki etkisi	2020	Makale
72	Dijital öykü oluşturma sürecinin öğrenenlerin yansıtıcı düşünme becerilerinin gelişimine etkisi	2020	Makale
73	İnsan hakları, yurttaşlık ve demokrasi dersinde dijital öyküleme etkinliklerinin öğrencilerin girişimcilik becerilerine ve derse yönelik tutumlarına etkisi	2020	YL Tezi
74	Yabancı dil olarak Arapça konuşma becerilerini geliştirmek için dijital hikâye anlatılmasının araştırılması	2020	YL Tezi
75	21. yüzyıl becerilerinin geliştirilmesinde dijital öyküleme uygulamaları: Özel yetenekli ilkokul öğrencileri örneğinde öğrenme ve yenilenme becerileri	2020	YL Tezi
76	Sosyal bilgiler dersinde dijital öyküleme destekli grup çalışmasının akademik başarı, tutum ve kalıcılığa etkisi	2020	Doktora Tezi
77	Dijital öykü uygulamalarının Türkçe öğretmen adaylarının akademik başarılarına, dijital okuryazarlık ve Türkçe öğretimi öz yeterlik algılarına etkisi	2020	Doktora Tezi
78	Dijital hikâye anlatım yönteminin İngilizce kelime dağarcığı ve okuma becerilerinin gelişimine etkisi	2020	YL Tezi
79	Dijital öykülerle desteklenmiş sosyal bilgiler dersinin eleştirel düşünme becerilerine etkisi	2020	Makale
80	Dijital hikâye oluşturma ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin akıcı okuma becerilerine etkisi	2021	YL Tezi
81	Sosyal bilgiler dersi tarihi yolculuk ünitesi bağlamında dijital hikâye kullanımının öğrenci akademik başarı ve kalıcılığa etkisi	2021	Makale
82	Dijital hikâye uygulamalarının öğrencilerin motivasyonları üzerindeki etkisinin bazı moderatör değişkenler açısından incelenmesi: Meta analiz çalışması	2021	Makale
83	Dijital hikâye hazırlayan Türkçe öğretmen adaylarının hızlı içerik geliştirme öz yeterlilik ve motivasyon düzeylerinin belirlenmesi	2021	Makale
84	Dijital hikâyelerle desteklenen bilim uygulamaları dersinin 7. sınıf öğrencilerinin bilimsel tutumlarına etkisi ve bilimin doğasına ilişkin görüşlerinin incelenmesi	2021	YL Tezi
85	Dijital hikâyenin eğitime katkısına dair öğrenci görüşleri	2021	Makale
86	Dijital öykü çalışmalarının dil becerilerine yansımaları	2021	YL Tezi
87	Bir köy ortaokulunda dijital hikâyeleme yönteminin öğrencilerin etik ve güvenlik ünitesi erişilerine etkisi	2021	Makale
88	Okul öncesi dönem çocuklarında dijital öykü anlatımının dinleme becerilerine etkisi	2021	Makale
89	Dijital öykü atölyesinin ortaokul öğrencilerinin 21. yüzyıl becerilerine ve öğrenci başarısına etkisi	2021	YL Tezi
90	İngilizce yabancı dil öğrenenlerinin dinleme becerileri üzerine dijital hikâye anlatımının etkileri ve dijital hikâye anlatıcılığına karşı tutumları	2021	YL Tezi
91	İlkokul kodlama eğitiminde dijital hikâyenin öğrencilerin blok temelli kodlama başarılarına, kodlama eğitimine yönelik tutumlarına ve etkinlik algılarına etkisi	2021	YL Tezi
92	Sosyal bilgiler dersinde dijital hikâye kullanımı: öğrencilerin yeterlik ve değerlerinin incelenmesi	2021	Doktora Tezi
93	İlkokul 4.sınıf öğrencilerinin yaratıcı yazma becerisini geliştirmede artırılmış gerçeklik destekli dijital öykü kullanımı	2021	YL Tezi
94	Dil bilgisi konularını sezdirerek öğretmede metin temelli dijital öykünün etkisi	2021	Doktora Tezi

95	Dijital öykülemenin lise öğrencilerinin akademik başarılarına, eleştirel düşünme eğilimlerine, İş birlikli düzenleme ve hikâye kurgulama becerilerine etkisi	2021	Doktora Tezi
96	Dijital öykü destekli prozodî eğitiminin sekizinci sınıf öğrencilerinin prozodik unsurları algılama ve yansıtma becerilerine etkisi	2021	Doktora Tezi
97	Dijital hikâye anlatımının ortaokul 7. sınıf öğrencilerinin hikâye yazma kaygıları üzerindeki etkisi	2022	Makale
98	Dijital hikâyelerin yabancı dil olarak Türkçe öğrenen lisans öğrencilerinin dinleme becerisine ve Türkçe öğrenme motivasyonlarına etkisi	2022	Makale
99	Yabancılara Türkçe öğretiminde dijital öyküleme aracılığıyla kültürel öğelerin aktarımı	2022	Makale
100	İngilizce öğretmen adaylarının sözel becerilerini geliştirmek için dijital hikâye anlatımının kullanımı	2022	YL Tezi
101	Dijital öykülerle desteklenmiş sosyal bilgiler öğretimi sürecinin öğrenme çıktılarına göre değerlendirilmesi	2022	YL Tezi
102	İlkokul fen bilimleri dersinde dijital öykü kullanımının zihinsel model ve zihinsel imaj netliği üzerindeki etkisi	2022	YL Tezi
103	Sosyal bilgiler öğretiminde üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilerin yaratıcı düşünme ve tarihsel sorgulama becerilerinin dijital öykü destekli kanıt temelli öğrenme yaklaşımıyla geliştirilmesine yönelik bir eylem araştırması	2022	Doktora Tezi
104	Fen öğretiminde dijital öykü kullanımının öğrencilerin fen dersine yönelik tutumlarına, dijital okuryazarlık seviyelerine ve eleştirel düşünme becerilerine etkisi	2022	YL Tezi
105	Dijital öyküleme ile sunulan problem durumlarının algoritma öğrenme sürecine etkisi	2022	YL Tezi
106	Dijital öykü kullanımının öğrencilerin konuşma becerisi tutum ve motivasyonuna etkisi	2022	YL Tezi
107	Hibrit eğitimde dijital öyküleme yönteminin 6. sınıf öğrencilerinin bilgi işlemsel düşünme becerilerinin geliştirilmesine yönelik bir eylem araştırması	2022	YL Tezi
108	Disiplinler arası dijital hikâye anlatımı uygulamasının öğrencilerin başarı, motivasyon ve 21. yüzyıl becerilerine etkileri	2022	Doktora Tezi